

Bl. Anna Kolesárová

Vítá Vás Římskokatolická duchovní správa ve Vysokém Mýtě
Bohoslužby od 18. listopadu do 25. listopadu 2018

NEDĚLE 18. LISTOPADU – 33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

09:00 – dětská mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM) **ZA BIBLICKÉ DÍLO**
10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)
13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (PPM)

PONDĚLÍ 19. LISTOPADU – PONDĚLÍ 33. TÝDNE V MEZIDOBÍ

17:00 – mše sv. v Penzionu (PPM)

ÚTERÝ 20. LISTOPADU – PAMÁTKA BL. ANNY KOLESÁROVÉ

17:30 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM)

STŘEDA 21. LISTOPADU – PAMÁTKA ZASVĚCENÍ PANNY MARIE V JERUZALÉMĚ

16:45 - Výstav Nejsvětější Svátosti v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM), společné modlitby (pí Loskotová)

17:30 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PJK)

ZA JIŘÍHO SCHEJBALA, CELÝ ROD A DUŠE V OČISTCI

17:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)

ČTVRTEK 22. LISTOPADU – PAMÁTKA SV. CECÍLIE, PANNY A MUČEDNICE

08:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM)

ZA VÁCLAVA VÁVRU A CELOU RODINU, ZA RODINU MAREŠOVU A KOPECKÝCH

10:30 - mše sv. v Ledaxu (PPM)

PÁTEK 23. LISTOPADU – SLAVNOST SV. KLEMENTE I., PAPEŽE A MUČEDNÍKA

17:30 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM) **ZA RODINY ZELENKOVU, TALCKOVU,**

ČÁSTKOVU, FLORIÁNOVU, ŠKLÍBOVU A DUŠE V OČISTCI

SOBOTA 24. LISTOPADU – PAMÁTKA SV. ONDŘEJE JE DUNG LACA, KNĚZE, A DRUHŮ, MUČEDNÍKŮ

16:00 – mše sv. s nedělní platností v kostele v Zámrsku (PJK)

17:30 – mše sv. s nedělní platností v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM) **ZA ANEŽKU TALCKOVU,**

SOUROZENCE A RODIČE Z OBOU STRAN, ŽIVÉ A ZEMŘELÉ Z TOHO RODU

NEDĚLE 25. LISTOPADU – SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

07:30 – mše sv. v kostele ve Slatině (PPM)

09:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM)

ZA INGE A ZDEŇKA NOVÁKOVY, CELÉ RODY A DUŠE V OČISTCI

10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)

13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (PJK)

INFORMACE A DALŠÍ NABÍDKY

- ✚ Dnešní sbírka při mši sv. sbírka bude zaslána **Českému katolickému biblickému dílu a České biblické společnosti.**
- ✚ V trojdielné pokladničce můžete podpořit charitativní dílo **Mary's meal**, jehož myšlenkou je, aby každé dítě mělo v místě vzdělání možnost jednoho teplého jídla denně – za **421 Kč na celý rok!**
- ✚ V zadní části kostela ve Vysokém Mýtě si můžete pravidelně zakoupit za 15 Kč poslední číslo **Katolického týdeníku.**
- ✚ Nabízíme k prodeji za 10 Kč **adventního průvodce** Brněnské diecéze.
- ✚ **Po 19.11., 18:30-20:30, fara ve VM:** pokračuje další setkání **Semináře Život v Duchu Svatém.** Poslední setkání proběhne v **po 26.11.: 18:30 mše sv.** v kostele s následným posezením na faře.
- ✚ **St 21.11., fara ve VM, po mši sv. cca v 18:30:** setkání nad liturgií následující neděle s P. Janem Kunertem.
- ✚ **Čt 22.11., od 16:00, fara VM:** dílna s výrobou **adventních věnců.** Zveme nejen rodiče s dětmi, ale všechny, kdo se chtějí zapojit. Vyrobené věnce si pak budete moci zakoupit v kostele a tím přispět na **Mary's meal.** Zájemci o výrobu adventních věnců, se hlase Marii Motyčkové nebo ve farní kanceláři. Děkujeme.
- ✚ **Pá 30.11.- So 1.12.,** Deštné v Orlických horách: **Vesmírný víkend** pro děti z náboženství. Odjezd v pátek 30.11. v 16:00 od fary ve Vysokém Mýtě. Předpokládaný návrat v sobotu 1.12. v 20:30 k faře ve Vysokém Mýtě.
- ✚ **So 8.12:** **Adventní duchovní obnova farnosti s P. Pavlem Rouskem**
- ✚ **Po v prosinci** (bude upřesněno), **18:00, fara VM:** Setkání těch, kteří se **aktivně podílejí na chodu farnosti**
- ✚ Až do 15.1.2019 si můžete prohlédnout v kostele **Putovní výstavu na podporu projektu Adopce na dálku.**

POZVÁNKY OD SOUSEDŮ A DALŠÍ INFORMACE:

- ✚ **Úterý 27.11., 18:30, Bratrská jednota baptistů, Pražská 72, VM: AGLOW** – téma setkání **445 dní věznem pro Krista v Súdánu.** Dvacet let vězení, tak zněl verdikt súdánského soudu nad **Petrem Jaškem**, českým humanitárním pracovníkem a misionářem, který v prosinci 2015 zamířil do Afriky, aby předal 5 000 dolarů na zdravotní ošetření vážně popáleného studenta.
- ✚ **Rok 2019, Hradec Králové, budov a Nového Adalbertina: Kurz pro pomocníky při podávání sv. přijímání.**

EVANGELIUM: Mk 13,24-32 Ježíš řekl svým učedníkům: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Poučte se z přirovnání o fikovníku! Když se už jeho větve nalévají mizou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pomínou, ale má slova nepomínou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

V posledním čísle (46) Katolického týdeníku vyšla pěkná dvojstrana o službě kostelníků a těch, kteří se starají o kostel. Nechte se třeba inspirovat...

MODLITBA S KOŠTĚTEM V RUCE

"Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly," píše se ve starozákonní knize Přísloví. "A co teprve najít člověka, který se postará o kostel," dodává k tomu ne jeden správce farnosti. Zažívají to v těchto týdnech například v Jalubí na Uherskohradištsku. Současný kostelník nemůže pro zdravotní problémy službu vykonávat, ale najít nového se nedaří. "Nezáleží na tom, jestli je to žena nebo muž, a mohou to být i dva lidé, kteří by se pravidelně střídali," zní tu už několik týdnů v ohláškách na závěr nedělních bohoslužeb. Odezva však podle administrátora farnosti P. Pavla Jagoše zatím žádá. "Spousta lidí se už ve farnosti nějak angažuje a k další odpovědnosti se zavázat nechťejí, což samozřejmě chápu," říká kněz. Svou roli podle něj hraje také náročnost kostelnické služby. "Ve všední dny tu máme dvě mše svaté, každá od kostelníka vyžaduje asi dvě hodiny času, a nedělní bohoslužba je ještě náročnější. Do toho přicházejí pohřby, nejčastěji ve všední den po poledni, a další obřady," vypočítává P. Jagoš.

Zároveň si je vědom, že nejen kostelnická, ale každá dobrovolná služba vyžaduje i náležité ocenění. To nemusí být finanční, protože v každé službě pro druhé hraje důležitou úlohu také prvek dobrovolnosti a ochoty. O to víc je ale třeba, aby kněz hledal jiné způsoby, jak své pomocníky odměnit, a tak jim dával najevo, že si jejich práce váží. "Pro všechny, kdo v kostele pomáhají, teď například chystáme setkání s rautem. Na Vánoce ode mě všichni spolupracovníci vždycky dostanou nějaký dárek a před nedávnem jsme se zase s ostatními kněžími děkanátu složili a se všemi, kdo v našich kostelech pomáhají, jsme vyrazili na poutnízájezd do slovenského Šaštína," zmiňuje jalubský duchovní správce.

Dalším krokem ve snaze obsadit prázdné místo v sakristii je teď podle něj oslovení několika lidí, jejichž jména vzešla z návrhů farní pastorační rady. "Jsem přesvědčený, že jsou i farníci, kteří by se této službě ochotně ujali, ale ostýchají se o ni sami přihlásit," říká P. Jagoš.

V předmluvě knihy, jejímž editorem se stal arcibiskup Jan Graubner, se píše: "Služba kostelníka je posvátná, neboť on je strážcem a správcem svatého místa, Božího domu. Kostel je shromaždištěm Božího lidu, často umělecky vysoce cenným prostorem, ale především Bohu." Vlastní duchovní život ovšem podle autorů publikace není jen bonusem, ale i předpokladem této služby: "Aby se pro kostelníka nestal kostel jen pracovištěm, musí pro něj být místem modlitby. Jeho první kroky proto směřují ke svatostánku. Tam se pokaždé hlásí do služby svého Pána, tam buduje osobní vztah s božským Přítelem, tam čerpá motivaci." Dokladem toho, že vlastní duchovní život je pro kostelnickou službu nejlepší kvalifikací, ostatně dokládáme níže také příběhem P. Františka Školaře – kostelníka a kněze v jedné osobě.

Ve snaze o poctivý duchovní život přitom ti, kdo se kolem kostela pohybují, nemusejí zůstat osamoceni. Provozovatelé poutního a exercičního domu Stojanov na Velehradě například už řadu let nabízejí možnost zúčastnit se v postní době duchovních cvičení a obnov zaměřených právě na kostelníky, akolyty a všechny, kdo pečují o kostel. Některá z těchto třídních setkání jsou přitom obohacena i o praktickou část věnovanou aranžování květin.

Jiří Gračka

UKLÍZENÍ KOSTELA MŮŽE BÝT I DUCHOVNÍ CVIČENÍ

Stejně se tomu dívím: teta bydlí v jedné vesnici na Valašsku a tam je o uklízení kostela tak velký zájem, že se jejich parta dostane mezi ostatními na řadu maximálně 2x za rok. V jiných farnostech ale málem není kdo. Navlékám gumové rukavice, natahuji hadr na smeták a pustím se do vytírání v řadě lavic. Stejně jako každý čtvrtý pátek. Je nás 12, a tak se střídáme po třech. Jednoduchá matematika: práce jako na kostele! Mám na starosti jeho levou část a předsíň. Nechce se mi. Zase to ve mně vře. Původně to měla být služba na rok, a kolik let už uběhlo!

Vezmu to z té lepší stránky: udělám něco pro farnost, rozhýbu se při sedavém způsobu života, vyčistím kostel – a vyčistím hlavu. Jednoduché a funguje to: člověk sem přichází rozvibrovaný nervozitou vnějšího světa a s tím, jak postupně nametá na lopatku zaschlé bláto odpadané z bot, cizí zmačkané papírové kapesníky a suché listí naváté dovnitř průvanem, přidává k hromádce smetí také svůj vlastní nepořádek. Své pocity křivdy, svou rozzlobenost, svůj neklid. Někdy je to otrava a vždycky z toho bolí ruce i záda ještě dva dny. Bývá tu vyloženě dobře. Paní varhanice si cvičí písně na nedělní bohoslužbu a na ten úchvatný královský nástroj hraje v téměř prázdném chrámu uvolněně, radostně, zbavena vši trémy.

Když už je venku tma a rozsvícený kostel září teplým světlem do sychravosti podzimního večera, láká sem vstoupit i ty, kdo ho normálně berou obloukem. Zrovna posledně sem přišli tři mladí muži s batoletem v kočárku. Možná se vraceli z procházky, možná z nedalekého pivovaru. Jeden hned zaklekl do zadní lavice k modlitbě. Druhý vzadu jen rozpačitě stál a rozhlížel se. Když si potom zdálky na mobil fotil oltář, zdálo se mi, že je fascinován. Třetí se dlouho nezdržel. I tak v tom bylo něco sympatického. Taková neoficiální soukromá Noc kostelů. „Zažít kostel jinak“, „Podívat se do míst, kam se člověk běžně nedostane“ – tak nějak přece znějí motta a slogany akcí, které se snaží pozvat do sakrálního prostoru všechny hledající. Spíš by bylo potřeba přitáhnout sem věřící. Aby nám pomohli. Aby bylo víc skupin. Aby se jedni jen nevešli na úkor druhých, aby, aby, aby... Nelituj se! Dostala jsi do ruky smeták, tak zametej a dělej to pořádně, dokud tvá služba trvá! Myslela jsem si, že uklízení kostela je cvičení tělesné, ale čím dál tím víc je mi zřejmé, že je to cvičení duchovní. Co všechno mi během těch dvou hodin projde hlavou?! Co všechno se v ní musí a může srovnat?!

Když vymácháme hadry a umyjeme si ruce, ještě předtím, než pozhasínáme a zamkneme, chodíme poděkovat k oltáři. A pokaždé znovu mi to dochází: Bože, vždyť já jsem v těch nejnepříjemnějších útrobách tvého domu! Můžu přímo před svatostánkem přiložit obě dlaně k chladivé podlaze, můžu se dotknout stolu Páně, pohladit křídlo anděla. Kdo má možnost zažít kostel takto bezprostředně? Komu dáváš příležitost být ti takto nablízku? Nikdy toho člověk není dostatečně hoden. Kéž by k tomuto poznání došlo více z nás.

Helena Mráčková